

denn nitt wild werde! . . . Fir was das civilisierte Lewe do, wo eim doch nit as Kummer un Sorge bringt! . . . ich hass d'Menschheit un will vo Nieme nit meh wisse . . . 's sin doch nur alle falsch an eim!

Tom.

Jà, jà . . . ganz eso!

Herr Gàlfink (züem Tom).

Mir alles üszieh un wieder si, wie d'Natur uns erschaffe hat . . . mir Nieme brüche derno . . . mir in d'Hardt oder in dr Nunnebrüech geh!

Tom.

Jà, jà . . . alles üszieh! (er zieht si Gilet üs).

Herr Gàlfink (macht si Gilet uf).

Hat eim d'Natur uf d'Welt mache z'ku mit eme Gilet un Knäpf dra? oder mit Schüeh a un Stolpernägel drin? (er wirft si Gilet dert ane) furt mit dem Dings! . . . furt mit däne Schüeh, wo-n-eim doch nur Agerste-n-Aüge mache un wo me derwege dr Slav' vo sim Schüehmacher isch (er sitzt ane, fir d'Schüeh üsz'zieh, dr Neger imitiert ne) doch still . . . in dr Hardt sin als Därn am Bode . . . mr wänn noch warte-n-un 's Unnöthigste z'erst üszieh! . . .

G'sang (Nei, nei, das thüet dr Peter nitt).

Mir lieber frei un wild wänn geh
Un wisse vo de Lit nit meh,
Un nit vo Kleider, Strümpf un Schüeh,
Mir scho fir 's Esse g'nüe hàn z'thüe!

Tom.

Fork-lo-thài-drim-tuck-si-kwennt!

Herr Gàlfink.

Wenn ich nur die Sproch scho känn!

Tom.

Har-zà-wir-bem-back-kwi-kwor!

Herr Gàlfink.

Jà, 's wird harze, das isch wöhr!

Mitnander.

Mir lieber frei un wild wänn geh
Un wisse vo de Lit nit meh,
Un nit vo Kleider, Strümpf un Schüeh,
Mir scho fir 's Esse g'nüe hàn z'thüe

Herr Gàlfink (züem Tom).

Allons! . . . noch 's Hemd un d'Hose, derno hat's es (er niesst) so, jetz ha-n-i scho dr Schnüppe, wil i do nur e wenig in de Hemdärmel gsi bi (er zieht e gross Carreaux-Nastüech üs em Sack un putzt d'Nase. 's Trombone à coulisse macht dr Blost).

Tom.

Ich nie dr Schnüppe . . . Neger das nitt kenne.

Herr Gàlfink (fir sich).

Ich sieh scho, das Ding isch nitt so güet z'mache, wie-n-ich gläubt ha . . . das sin Dummheite . . . 's isch mr jetz scho ganz kisterig im Hals! . . . wenn ich erst gar nit a hätt! (züem Tom) ich mich ha-n-anderscht b'sunne . . . ich noch e paar Täg warte fir wild z'si, bis mi Schnüppe-n-umme-n-isch.

Tom.

Nix, nix! . . . nitt warte . . . ich Hunger no Menschenfleisch!

Herr Gàlfink.

Bigr! bigr! . . . ich ha mich glaüb e wenig z'wit avanciert? . . . ich derf ne nitt contrariere, sunscht kunnt er am End noch hinter mich! (züem Tom) Dü mich letz verstande . . . (fir sich) das isch jetz alles recht, awer wie soll ich mich jetz do drüs ziege? Aha, still! (züem Tom) Dü begriffe, mir nitt kenne dur d'Stadt geh, fir in d'Hardt, mit nit a as e Fingering . . . 's isch verbote . . . mir uns erst im Wald üszieh.